

HOTEL OP STELTEN

(Two into one)

Komedie in twee bedrijven

door

RAY COONEY

vertaling

Jan Hulsegge

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **HOTEL OP STELTEN - TWO INTO ONE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **RAY COONEY** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1985 BY RAY COONEY
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

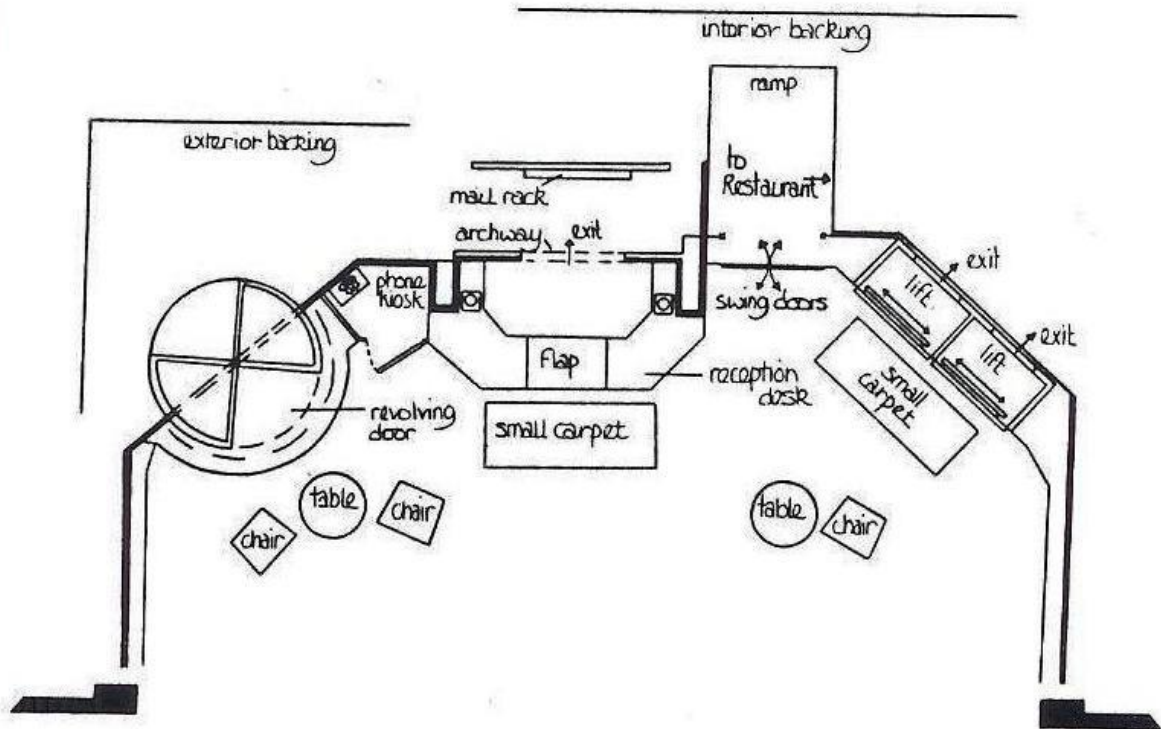
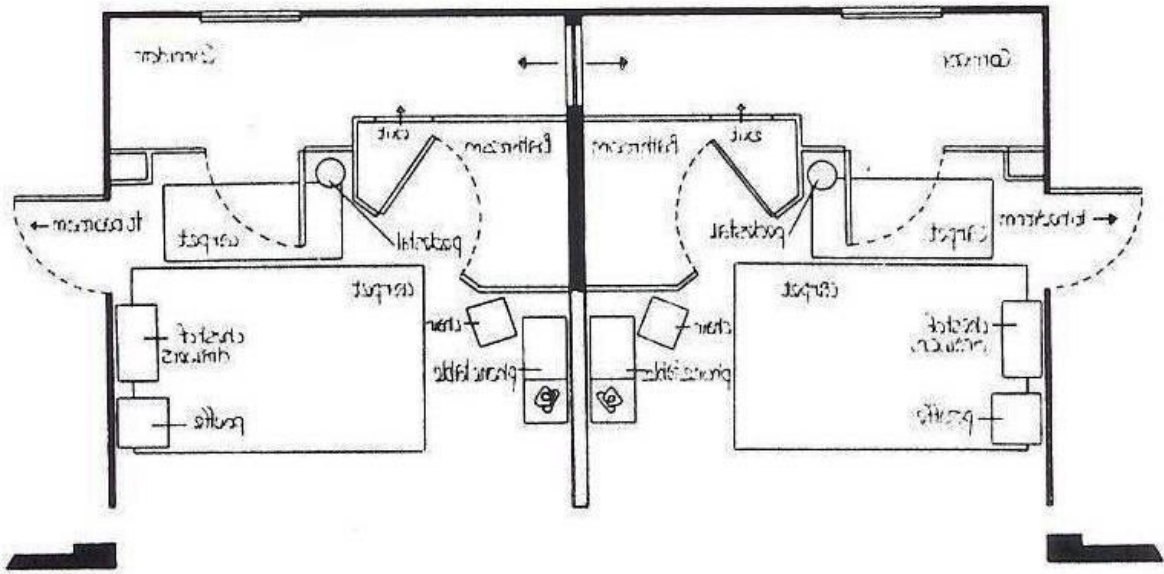
Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Richard Willey - parlamentslid
Pamela Willey
De receptioniste
De hotelmanager
De kelner - oosterse kelner
Lily Chatterton - parlamentslid
George Pigden
Maria - kamermeisje
Jennifer Bristow
Edward
Diverse hotelgasten.

Plaats van handeling: het Westminster Hotel in Londen.

Tijd van handeling: Heden - een zonnige dag in het begin van de lente.

Opmerkingen van de vertaler:

Ten behoeve van het amateurtoneel is het oorspronkelijke en veeleisende decor van "Two into one" teruggebracht naar twee decors n.l., de hotelreceptie en de hotelkamers 648 en 650. Voor deze kamers moet het toneel worden verdeeld in twee gelijke kamers die elkaars spiegelbeeld zijn. Een nog eenvoudiger oplossing is dat de hotelreceptie buiten het eigenlijke toneel wordt gebracht. Men kan dit aan de zijkant (indien er ruimte is) naast het doek plannen of tegen de zijwand van de zaal en een open 'verbindingsgang' maken zodat het lijkt of men via de gang van het hotel in de receptie aankomt. In dat geval moeten de verwijzingen naar de lift vervangen worden door "gaat/komt door de gang". Indien een lift (die omhoog moet gaan) een probleem oplevert, kan men deze ook op het toneel vervangen door een gang. De buitendeur moet in dat geval aan de kant van de balie liggen die van het toneel gekeerd is (afhankelijk of de receptie rechts of links geplaatst wordt) De oorspronkelijke slaapkamers scènes zijn herschreven zodat (voor de echte experts) de tekst hier en daar een beetje is aangepast. In het algemeen kan men echter stellen dat de bewerking zo dicht mogelijk bij de oorspronkelijke tekst is gebleven. Tijdens de scènes in de receptie kunnen andere hotelgasten figureren, waarbij men moeten oppassen het spel niet te storen. Indien de receptie buiten het toneel wordt gebracht is het aan te bevelen geen figuratie in de receptie te doen als men op het toneel speelt, omdat dit de aandacht zal afleiden.

In de tekst zal worden aangenomen dat de receptie op het toneel is.

DECOR:

1. De receptie van het Westminster hotel. Op de voorgrond staat een balie met daarop de gebruikelijke zaken van een hotel balie. Een bel, folders, een display van American Express e.d. Achter de balie is een doorloop naar een niet zichtbaar kantoor. Links van de balie is een zwaai deur naar het hotelrestaurant. Links voor zijn twee liftdeuren (of een doorloop naar een gang van het hotel.) Rechts van de balie is een (draai)deur naar de straat. Indien er voldoende plaats is kan de receptie ingericht worden met een tafel en een stoel en een tafel met twee stoelen. (Zie plattegrond)

2. De hotelkamers. Het toneel is precies in tweeën gedeeld en stelt de kamers 648 en 650 voor. De twee hotelsuites zijn precies gelijk maar elkaars spiegelbeeld en verschillen in kleur. Suite 650 is links, suite 648 is rechts. 650 heeft in de achterwand een deur naar de gang en in de linkerwand een deur naar de slaapkamer. Rechts naast de gangdeur is de deur naar de badkamer. De steekt een eindje naar voren en de deur staat in een wandje dat onder een hoek van 45° met de achterwand staat. Rechts van de deur is nog een klein stukje wand evenwijdig aan de achterwand. Door de open deur van de badkamer is een klein stukje badkamer te zien. Voor de badkamer staat een stoel en een laag tafeltje met een telefoon erop. Tegen de rechterwand staat een ladenkastje en een poef. Suite 648 is geheel gelijk ingericht maar in spiegelbeeld. De twee badkamers grenzen dus aan elkaar.

EERSTE BEDRIJF

Eerste tafereel

Als het doek opengaat zit Pamela Willey aan de tafel een tijdschrift te lezen. Tegenover haar zit haar echtgenoot, het parlementslid Richard Willey. Ze vormen een aantrekkelijk paar en zijn beide modieus gekleed. Richard straalt vertrouwen uit en is een zwierige knappe man van midden veertig. Zijn neiging tot gewichtigdoenerij wordt (bijna) geheel tenietgedaan door zijn charme. Pamela is een vrouwelijk, gezellige aantrekkelijke, maar impulsieve vrouw die haar leven geheel aan Richard ondergeschikt heeft gemaakt. Richard kijkt een beetje ongeduldig. Tenslotte kijkt hij op zijn horloge.

Richard: Waar blijft die koffie nu toch verdorie?

Pamela: *(na een moment stilte)* Die kom wel.

Richard: Ik heb om drie uur een vergadering.

Pamela: *(leest verder)* Mmm?

Richard: Ik moet om drie uur op Binnenlandse Zaken zijn.

Pamela: Ah.

Richard: We hebben die kelner bij de lunch al gezegd dat we onze koffie hier wilden.

Pamela: Waarom laat je die koffie niet voor wat ze is als je zo'n haast hebt.

Richard: Ik wil koffie.

Pamela: *(glimlacht)* Waarschijnlijk zit je de hele middag weer thee te drinken.

Richard: Maar het is geen manier van doen. *(hij gaat naar de balie)*

Pamela: Ik geloof trouwens niet dat het Engels van de kelner zijn sterkste punt was.

Richard: *(slaat op de bel en roept)* Hallo! *(tegen Pamela)* Nu vraag ik je. Vijf en tachtig pond per dag. En ze meenden het serieus toen ze zeiden dat het exclusief service was.

Pamela: Kalm toch.

Richard: Echt, Pamela. Je zou toch denken dat de manager het personeel wel gezegd zou hebben dat ze me in de watten moeten leggen.

Pamela: *(leest verder)* Ja lieverd.

Richard: Moet een goeie zaak zijn om hier parlementsleden te hebben.

Pamela: Ik denk dat ze een beetje over het paard getild zijn door al die buitenlandse politici die hier komen.

Richard: *(gespannen)* Lieveling, ik ben de nummer twee op Binnenlandse Zaken.

Pamela: Ja. Denk je dat we daarom zo'n slechte bediening krijgen?

Richard: *(negeert dat; roept kwaad)* Hallo! *(hij slaat op de bel. De receptioniste komt uit het kantoor)*

Receptioniste: Hebt u gebeld, meneer Willey?

Richard: *(heel lief)* Eh, ja. We hebben gevraagd om onze koffie hier te serveren.

Receptioniste: Oh, sorry.

Richard: *(glimlacht)* Geen probleem. *(hij wijst naar Pamela)* Mijn vrouw begon wat ongeduldig te worden, dat is alles.

(Pamela kijkt hem aan als de receptioniste achter de balie vandaan komt)

Receptioniste: Ik zal er dadelijk werk van maken, meneer Willey.

Richard: Dank u. Ik heb 't de kelner tijdens de lunch gevraagd.

Receptioniste: Ik zoek het direct uit, meneer. *(ze gaat het restaurant in)*

Richard: *(komt weer naar de tafel)* Ik vind dat we maar weer naar Londen moeten verhuizen, dan hebben we dat gezeur in hotels ook niet meer.

Pamela: Maar je woont zo graag in Sussex. Al die heerlijk frisse lucht daar en die prachtige natuur. En je houdt voeling met je kiezers. Je hebt altijd gezegd dat je dat heel belangrijk vond.

Richard: Ik weet het, maar soms zit het me tot hier. Nu bijvoorbeeld, met die hoorzittingen. Commissievergaderingen, afvaardigingen, conferenties. Als het over pornografie gaat, neemt plotseling iedereen een standpunt in.

Pamela: *(lacht)* Mooi gevonden, Richard!

Richard: *(kijkt neutraal)* En dan is daar nog de minister aan de ene kant, de politiebond aan de andere kant en de premier die ieder moment tussenbeide komt....

Pamela: Dus als het inderdaad zo hectisch wordt dan blijven we hier. En wat je ook zegt over het Westminster Hotel, het ligt handig dicht bij Binnenlandse Zaken, bij Downing Street en bij het Lagerhuis.

Richard: *(schoorvoetend)* Nu...

Pamela: En ik vind het ook een aardige onderbreking. Drie of vier keer per jaar. Beetje winkelen. Naar een toneelstuk. Ik wou alleen dat ik jou ook eens over kon halen het een beetje rustiger aan te doen.

Receptioniste: *(komt terug uit het restaurant)* De koffie komt eraan, meneer Willey.

Richard: Ah. *(tegen Pamela)* Ik zei toch dat het in orde komt. *(tegen de receptioniste)* Dank u zeer. *(hij glimlacht tegen haar. De receptioniste gaat weer achter de balie en verdwijnt in het kantoor)*

Pamela: *(na een korte stilte, op conversatietoon)* Waarom duiken we vanmiddag niet gewoon lekker in bed.

Richard: *(kijkt haar verbaasd aan)* Pamela! Ik heb een vergadering met de politiecommissaris, de procureur generaal en de vakbond.

Pamela: Ik denk dat ik die er niet allemaal bij kan hebben.

Richard: *(kijkt haar verbaasd aan)* Ik wist het, je had nooit wijn moeten drinken bij de lunch.

Pamela: Ik denk dat het iets met hotels te maken heeft. Vooral in het midden van de week. Vooruit, laat iemand anders die vergadering toch doen.

Richard: Dat gaat niet.

Pamela: Vroeger gingen wel 's middags naar bed. Of gingen we voor de open haard liggen.

Richard: Pamela, de vijf en twintigste juni zijn we achttien jaar getrouwd.

Pamela: Nou en, wie heeft gezegd dat het allemaal op een bepaalde datum afgelopen moest zijn?

Richard: Het is niet afgelopen.

Pamela: Nee, maar het begint wel behoorlijk te verpieteren.

Richard: Heb jij oesters gehad bij de lunch?

Pamela: Ik zit alleen maar te beweren dat je eens moet proberen je wat te ontspannen. Dat wij eens moeten proberen ons wat te ontspannen. Samen bedoel ik. De premier is daar heel duidelijk in. Ze is heel goed in ontspannen.

Richard: Ik weet zeker dat zij en Dennis niet elke middag op het tapijt liggen te kroelen.

Pamela: *(nadenkend)* Ik weet het zo net nog niet. Ik word altijd achterdochtig als ik zie hoe plat haar haar aan de achterkant zit. *(Richard kijkt verbijsterd bij dit stukje vrouwen logica en kijkt dan op zijn horloge)* Vergeet de koffie, schat.

Richard: Nee, ik moet in ieder geval op Pigden wachten.

Pamela: *(blij verrast)* Je hebt helemaal niet gezegd dat Pigden kwam.

Richard: Hij komt met mijn papieren.

Pamela: Ah! Die goeie ouwe George.

Richard: Inderdaad niet slecht voor een ambtenaar.

Pamela: Hij is een beetje verlegen, dat is alles. Hij moet iemand vinden die hem eens flink vastgrijpt, een kus geeft en hem knuffelt.

Richard: Nu, ik geloof niet dat dat vanmiddag op de agenda staat. *(de Chinese kelner komt uit het restaurant en kijkt rond)* Ah! Dank je. *(de kelner gaat naar Richard en pakt zijn boekje)*

Kelner: Ja meneer?

Richard: Waar blijft onze koffie?

Kelner: Koffie? U wil niet lunch eelst?

Richard: We hebben al geluncht.

Kelner: *(neutraal)* U heb gehad lunch.

Pamela: Meneer en mevrouw Willey. Suite zes-vier-acht. *(de kelner kijkt in zijn boekje)*

Richard: En we hebben in het restaurant koffie besteld.

Kelner: Niet Willey, niet zes-viel-acht.

Richard: En we hebben het zonet de receptioniste ook al gevraagd. Dat is bij elkaar al drie keer

Kelner: *(schrijft)* Dlie keer.

Richard: Ben jij soms die kelner die ons vanmorgen het ontbijt op onze kamer heeft gebracht?

Kelner: Ja, dank u, loom selvice.

Richard: Dat verklaart alles.

Kelner: Iets fout met loom selvice?

Pamela: *(snel)* Het was heerlijk.

Richard: Behalve dan dat je geen lamskoteletten, worstjes, bacon, eieren en tomaten verwacht als je een continental breakfast bestelt.

Kelner: *(schrijft)* U wil lamskoteletten, wolst.....

Richard: Lieve hemel!

Pamela: Nee! Alleen maar koffie! *(de kelner gaat het restaurant weer in terwijl Lily Chatterton naar buiten komt lopen. Ze is een forse vrouw, parlamentslid voor Noord Engeland en van middelbare leeftijd)*

Lily: Richard Willey!

Richard: *(ziet Lily; zachtjes)* Oh lieve help! *(tegen Lily, opgewekt)* Hallo, Lily.

Lily: Dat is mooi dat ik je hier tref. En u bent mevrouw Willey ongetwijfeld.

Pamela: *(herkent Lily niet)* Ja, dat klopt.

Lily: Lily Chatterton.

Pamela: Natuurlijk! U bent een vriendin van Richard.

Lily: Amme nooit niet. Ik ben Labour.

Richard: Lily vertegenwoordigt Bradford East.

Lily: Jullie blijven hier toch niet, hè?

Richard: Een paar dagen.

Lily: Nu, dat is nog eens wat anders. Sinds wanneer logeren conservatieve ministers in een hotel met hun vrouw. *(Pamela lacht. Richard kan met moeite een lachje produceren)*

Richard: Ik ben maar staatssecretaris.

Lily: Natuurlijk. *(tegen Pamela)* Die knapen hebben een zee van tijd om slechte gewoontes aan te leren.

Pamela: Logeert u hier ook, mevrouw Chatterton?

Lily: Tot morgen. Er is een late zitting in het Lagerhuis. Er wordt over een belangrijke wet gedebatteerd, niet Richard?

Richard: Heel belangrijk. *(tegen Pamela)* Het is het favoriete onderwerp

van Lily. Prostitutie.

Lily: *(tegen Pamela)* Pornografie en corruptie eigenlijk. *(heftig)* Deze regering is zo slap dat ik het als een initiatiefwet heb moeten indienen. *(tegen Richard)* Ik hoop alleen dat je je huiswerk hebt gedaan.

Richard: Ik kan je verzekeren dat ik me buitengewoon goed heb voorbereid.

Lily: Nu, ik heb mezelf achttien en een half uur aan perverse seks blootgesteld. *(Richard probeert niet te lachen)*

Pamela: *(verloren)* Dat lijkt me behoorlijk lang.

Lily: Mevrouw Willey, je houdt het niet voor mogelijk wat je op die videofilms te zien krijgt. Smerig! Smerig! Ik heb de meeste dingen niet begrepen toen ik ze voor de eerste keer zag.

(Richard glimlacht beleefd)

Pamela: Ik ben er zeker van dat de minister van Binnenlandse Zaken en Richard heel erg bezorgd zijn. *(Richard niest)*

Lily: Gezondheid.

Richard: Verdomde hooikoorts.

Pamela: Oh nee! Wanneer is het begonnen?

Richard: Vanmorgen.

Pamela: Nu, ik weet zeker dat ik je anti histamine tabletten heb ingepakt.

Richard: Verrekt vervelend.

Lily: *(tegen Pamela)* Mijn echtgenoot lijdt ook aan hooikoorts.

Richard: Dat kan ik me voorstellen! *(de kelner komt binnen met een groot blad met drie potten koffie, zes kopjes en schoteltjes en zes melkkannetjes. Hij zet het blad op de tafel voor Richard)*

Kelner: Dlie maal pot koffie. *(Richard en Pamela reageren verschrikt)*

Pamela: Eh.... nee. U hebt het geloof ik verkeerd begrepen.

Kelner: *(kijkt in zijn boekje)* Willey. Suite zes-viel-acht.

Pamela: Ja. Maar we hebben maar één pot besteld.

Kelner: *(wijst op zijn boekje)* Nee. Heel zeker. Twee koffie, twee pelsoon, drie keer. *(hij wijst)* Drie pot, zes kop.

Richard: Twee koffie.

Kelner: U wil nog twee?

Richard: Lieve God!

Pamela: Het is heel goed. Dank u. *(de kelner gaat af)*

Lily: Net zo'n puinhoop als bij Binnenlandse Zaken. Ik moet er vandoor, mevrouw Willey. *(ze gaat naar de lift)*

Pamela: Jullie, kamerleden, werken geloof ik altijd.

Lily: Oh, ik ga niet werken. Ik ga me vanmiddag eens lekker ontspannen zodat ik er vanavond vol tegenaan kan.

Pamela: Ik wou dat iemand Richard eens kon overhalen zich eens wat

te ontspannen.

Lily: Dat kan hij zich niet permitteren. Hij zou meteen een knal van mrs. Thatcher krijgen. Ik zie u nog wel, mevrouw Willey. Welke kamer hebt u?

Pamela: Zes-vier-acht.

Lily: Oh, ik woon ook op de zesde verdieping. Ik zie jullie nog wel. *(ze gaat naar de lift en drukt op een knop)*

Richard: *(zachtjes tegen Pamela)* Niet als ik er wat aan kan doen. *(Lily stapt in de lift en vertrekt als de manager uit het restaurant komt)*

Manager: Ah, hebben ze voor u gezorgd, meneer Willey?

Richard: Ja, dank u. We hebben koffie voor 'n heel weeshuis. *(de manager kijkt een ogenblik verbaasd)*

Manager: Prachtig. *(Richard reageert op zijn onverschilligheid. De manager gaat naar de balie en verdwijnt in het kantoor)*

Richard: En wat zijn jouw plannen voor vanmiddag, schat?

Pamela: Dat heb ik je toch verteld. Ik ga naar een matinée van Evita.

Richard: Goh, dat draait ook al jaren. Je zou toch denken dat de mensen na de Falkland oorlog het wel zouden vertikken om tien pond per persoon te betalen om "Don't cry for me Argentina" te horen. God nog aan toe. Drie potten, zes kopjes en geen suiker! *(hij stapt dreunend naar het restaurant)*

Pamela: Roep hem alsjeblieft niet terug. *(George Pigden komt door de draaideur binnen. Hij heeft een aktentas -met de initialen "GP" erop- en een opgerolde paraplu bij zich. Hij heeft een bolhoed op. Hij is een opgewekte man die er aan gewend is misbruikt te worden)*

George: Ah, daar bent u al, meneer Willey.

Richard: George! Dat zou tijd worden.

George: Ik ben toch zeker niet te laat? *(hij kijkt op zijn horloge)* Kwart voor twee.

Pamela: Natuurlijk ben je niet te laat, George. Jij bent nooit te laat.

George: *(ziet Pamela)* Oh. *(glimlacht)* Goeden middag, mevrouw Willey.

Pamela: Goeden middag, George. Je ziet er weer even keurig uit als altijd. Een buitengewoon keurige kabinetschef.

George: *(gestreeld)* Dank u. Ik probeer er altijd netjes uit zien.

Richard: Je lijkt wel een begrafenisondernemer.

George: Maar meneer Willey! *(hij laat een vreemd lachje horen)*

Pamela: Nee hoor George. Meneer Willey is gewoon in een slechte bui. Koffie, George?

George: Nee, dank u. *(hij ziet het blad met koffie)* Hallo, hebben jullie koffieuurtje gehouden of zo? *(hij grinnikt om zijn grapje)*

Richard: Pamela, heb je al gemerkt dat George altijd in een verrekt goed humeur is?

Pamela: *(glimlacht tegen George)* Jazeker.

George: We moeten blijven lachen, meneer Willey.

Richard: Moet dat?

George: Dat zegt de minister toch altijd.

Richard: Ja, maar tja, de minister drinkt dan ook geen koffie in het Westminster Hotel. Heb je mijn papieren meegebracht?

George: Jazeker. Het belangrijkste voor vanmiddag in ieder geval. *(hij wijst naar het koffertje. Richard neemt de hoed en paraplu van George en legt die op de tafel)*

Richard: Trek eens een stoel bij, George.

Pamela: *(haalt de kamersleutel uit haar handtas)* Nu, als jullie regeringszaken gaan bespreken ga ik me ondertussen mooi maken.

George: *(hoffelijk)* Dat zal u niet veel moeite kosten, mevrouw Willey. *(Pamela draait zich en kijkt ingenomen met de opmerking. Richard kijkt George achterdochtig aan. George glimlacht)*

Richard: *(tegen George, ijzig)* Denk je aan een lange carrière bij Binnenlandse Zaken, George?

Pamela: Dat was een heel lieve opmerking, George. Misschien zou Richard eens bij je in de leer moeten gaan om de vrouwelijke kiezers te veroveren. *(ze strijkt Richard stiekem over zijn been)*

Richard: Goed, George. Wat staat vanmiddag op de agenda? *(George gaat aan de tafel zitten, legt zijn koffertje op de vloer en kijkt in zijn papieren)*

George: Nu, het is allemaal erg informeel. Om drie uur receptie. De afgevaardigden hebben een werklunch gehad om de problemen uit te pluizen. De minister heeft zijn aantekeningen aan uw rapport geniet, meneer Willey. *(Pamela is ondertussen weggegaan. Richard trekt George naar voor op het toneel)*

Richard: Goed. Hou op met dat gewauwel. Laten we ter zake komen, George.

George: Ter zake? Ik dacht dat we ter zake waren.

Richard: *(nadrukkelijk)* Ik wil graag dat je me een genoegen doet.

George: Natuurlijk. Als het binnen mijn....

Richard: Dat is het. Ik wil dat je hier een andere kamer voor me boekt.

George: Is er wat niet goed met uw suite?

Richard: Nee, die is prima in orde.

George: Waarom wilt u dan verkassen?

Richard: Dat wil ik helemaal niet! Ik wil een andere kamer. Van halfdrie tot vijf vanmiddag.

George: Heeft het iets met uw vrouw te maken?

Richard: Nee. Het heeft iets met mijn vriendin te maken.

George: *(niet begrijpend)* Uw vriendin? *(beseft waarover het gaat)* Oh,

meneer Willey!

Richard: Je gaat toch niet zingen, hè?

George: Denk toch aan uw positie.

Richard: (sexy) Dat doe ik George, dat doe ik.

George: Maar waarom hier? In het Westminster Hotel?

Richard: Omdat het zo goed uitkomt. Ik logeer hier toch al. Veel veiliger dan naar een ander hotel gaan, waar ze me misschien herkennen.

George: Maar u moet vanmiddag bij de delegatie op Binnenlandse Zaken zijn.

Richard: Er zijn zeker vijf of zes mensen in het departement die dat heel goed kunnen waarnemen. Zeg maar tegen meneer Doubleday dat hij voorzitter is. Hij zal in de zevende hemel zijn. Zeg maar dat ik dringend naar Worthing terug moest omdat er een probleem in mijn kiesdistrict was.

George: Meneer Willey, als de minister daar achter komt....

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto